

Falster Rundt 4/6 – 6/6 1993

- for niende gang i Stubbekøbing Roklub's historie. (Sidste tur var i 1979).

Jeg blev for nogen tid siden spurgt, om jeg havde lyst til at ro Falster Rundt, og svarede uden videre ja.

Jeg må dog indrømme, at jeg ikke tog forespørgslen særligt alvorlig, da man før har lagt op til sådan en tur, uden at det er blevet til noget.

ONSDAG d. 2/6 afholdt vi et møde, hvor vi skulle planlægge turen. Mødet var hurtigt overstået, hvilket kan hænge sammen med, at der var landskamp på TV'en.

Da jeg torsdag aften var ved at pakke mine ting, gik det op for mig, hvad jeg havde sagt ja til. Jeg mener, for en person som undertegnede, der aldrig har været på en længere tur end Bogø Rundt og til Hesnæs, så kan bare ordet Falster Rundt få det til at løbe koldt ned ad ryggen.

FREDAG d. 4/6.

Efter at vi havde pakket bådene og gjort dem klar, var alle (Villy, Per Steen, Lasse, Jan, Michael og undertegnede) så klar, som vi kunne være, og kl. 14.25 var vi på vej mod Farøbroen – kun 25. min. forsinket.

Vejret var perfekt, høj sol, meget svag vind og godt humør prægede turen op til Storstrømsbroen og over Vålse Vig (her gik vi i land for at spise aftensmaden) og uden om Suderø – dette for at undgå at sejle på sten. Men Formanden var vist lidt træt (eller var det fordi stenen lå lige under vandoverfladen?) for for anden gang inden for en bare en time, gik Grønsund på en sten. Første gang gik det godt, men anden gang begyndte båden at tage vand ind. Men hvad gør det, når man har en styrmand med er øsekar?

Ved 21-tiden var vi i Alstrup efter 35 km og de første vabler.

I Alstrup var en flok kajakroere samlet for at hellige week-enden til at tilbede kajakken og dens utrolige færdigheder. Vi fik også et indblik i, hvor gode kajakroere man har i Nykøbing F. Efter sådan en omgang var det på tide at komme i seng. Næste dag ville blive lang.

LØRDAG d. 5/6.

Kl. 08.00 stod vi op og kastede lidt mad i hovedet og fik pakket sammen. Kl. 09.15 var vi på vej igen ned gennem Guldborgsund. Under Guldborgsundbroen og over tunnelen trak vi bådene frem igennem er herligt rofarvand.

Før Nykøbing F. skulle Jan tisse, men der var ingen tid til at gå i land, så han forsøgte at læne sig ud over siden, men måtte opgive af frygt for at falde i vandet. Lidt senere var den gal igen – nu skulle det være – så Jan hev øsekaret frem og begyndte at tisse i det, men måtte opgive, da det viste sig at øsekaret var utæt. Ved Hasselø gik vi i land for at spise middagsmad, og Jan kunne endelig træde af på naturens vegne.

Efter maden tog vi af sted igen, og jeg skulle nu over i Grønsund. Vi var blevet enige om, at styrmanden skulle skifte plads 5 gange på turen for at alle kunne komme til at ro med alle.

Da vi passerede Marrebæk Kanal, havde vi roet halvvejs. Her fik vi en sjov overraskelse, da Kurt Rytter kom flyvende forbi for at hilse på.

I styrbords side forsvandt Lolland i det fjerne, mens vi hilste på Østersøen og så Gedser dukke op mod syd. Vi gik ind i marinaen for at handle lidt mælk, men det kunne vi ikke få, ligesom det heller ikke var muligt at få en is med mere end 5 kugler. Jeg spurgte, om jeg kunne købe en stor sodavand, hvorpå den uge ekspedient henvendte sig til en medarbejder på lageret: "De der store sodavand, vi har på lager, er de til salg?" "Nej!" blev der svaret, hvorpå hun henvendte sig til mig svarede." Nej, det har vi desværre ikke!" ..?!?

Jeg spurgte ikke om mere.

Vi havde før turen været bange for, hvordan vandet ved Gedser ville være, når vi kom for at runde spidsen, men vores bekymringer var uden grund, for vandet var perfekt. Helt roligt.

Det var en oplevelse, jeg sent vil glemme. Det kan ikke beskrives, men skal opleves.

2-3 km oppe ad østkysten, lige før diget starter, gik vi i land for at slå lejr på stranden.

Teltene blev slået op, og et køkken blev lavet klar. Menuen stod på hakkebøffer med bløde løg og kartofler uden sovs. (Per Steen havde glemmt mel og kulør). Til dessert havde Lasse medbragt en kage, som hans mor havde lavet (en stor tak til Lasse's mor).

Mens vi var ved at lave mad, kom der 2 betjente gående langs stranden. Min første tanke var, at nu fik vi ballade, fordi vi i dette øjeblik var ved at hærge stranden. Men de hilste bare venligt og spurgte, om vi ville se efter en strandvasker.

Maden var pragtfuld – lige så kagen. Begge dele blev skyllet ned med rød og hvid vin.

Per Steen havde lovet at læse go´nat-historie for os, men det var ikke meget, han fik læst, før vi alle næsten lå og sov, så der var ikke gået lang tid, før vi alle lå i vores soveposer og forsøgte at lade vores ødelagte kroppe op efter en lang og hård dag på 52 km.

SØNDAG d. 6/6.

Søndag morgen kl. 08.00 stod vi op med mange besværligheder og forsøgte at få liv i musklerne. Den eneste som ikke var påvirket, var Per Steen; han var såmænd løbet til bager efter morgenbrød, en lille tur på 8 km. Herefter var der ingen vej udenom, nu hed han Per "Jernmand" Steen.

Med opsvulmede håndflader, øm bagdel og ondt i ryg og muskler, satte vi os tilrette i bådene og tog fat på de sidste 46 km.

Strækningen op langs Marielyst er ikke noget at råbe hurra for. For det første var det for tidligt på sæsonen til, at der var løvinder på stranden. For det andet kan man se Gedser Odde hele vejen op til Østerskoven, hvilket ikke er særligt opmuntrende. Psykologisk virket det så også længere.

5-6 km Syd for Hesnæs skulle Jan tisse igen. Stakkels mand, han havde holdt sig over 10 km. Men heller ikke her var der tid til at gå i land, så Jan måtte klamre sig til en bundgarnspæl for ikke at falde overbord. Det var ved at tage de sidste kræfter fra os.

I Hesnæs gik vi i land for at spise middagsmad, hvilket var en kærkommen pause efter at have roet 35 km i et hug.

En halv time efter var vi på vandet igen, og kun 16 km fra mål blev de sidste kræfter sat ind. På dette tidspunkt havde jeg så mange smerter i håndleddene, at jeg ikke kunne vende åren. Så da fyret ved Næs dukkede op, var lykken stor for mit vedkommende, da jeg skulle sidde som styrmand de sidste km inden Stubbekøbing. Hvilken lettelse.

Hermed var det hårde overstået for mit vedkommende, men ikke for de andre, for mens vi havde haft flot vejr på hele turen, ville vejrguderne, at det skulle blæse en hård modvind de sidste 5 km. Så medens jeg sad og øste vand ud af Grønsund (det havde vi gjort de sidste 100 km) måtte de andre presse de aller sidste kræfter ud af dem for at komme helt hjem.

Kl. 15.15 gik vi i land ved klubben, som den første båd efterfulgt af Anker (som er en virkelig fin båd). Alle var glade, men trætte.

Arbejdet var stadig ikke forbi. Inden vi fik tømt bådene og gjort dem rene, var der hurtigt gået en time. Det var ikke, som når vi har været ude at ro på en roaften, hvor man arbejder hurtigt og effektivt, her var tempoet sat mange gear ned.

Men alle var enige om, at det var en god tur, som skal gøres om til næste år – måske ikke lige Falster Rundt, men så et andet sted hen.

Det eneste, man kan håbe til den tid, er, at der er flere, som har lyst og tid til at deltage.

Fortalt af Leif Carlsen i klubblad 1993.

DATO	TID (effektiv rotid)	KM.	GENNEMSNIIT KM/H
Fredag d. 4/6	4 timer 30 min.	35 km.	ca. 7,77 km/h
Lørdag d. 6/6	7 timer	52 km.	ca. 7,42 km/h
Søndag d. 6/6	6 timer 45 min.	46 km.	ca. 6,81 km/h
Ialt	18 timer 15 min.	133 km.	ca. 7,28 km/h

